

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966

14 JUNI 1966

WETSONTWERP

houdende het **Gerechtelijke Wetboek.**

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER HERMANS.

Art. 369.

In het 4°, eerste regel, tussen de woorden « van 24 000 F » en de woorden « aan de hoofdgriffiers van de vrederechten » invoegen de woorden: « aan de hoofdgriffiers der rechtbanken van eerste aanleg, der arbeidsrechtbanken en der rechtbanken van koophandel waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt en »

VERANTWOORDING.

Overeenkomstig artikel 366 hebben de hoofdgriffiers van de rechtbanken van eerste aanleg van een rechtsgebied met minder dan 500 000 inwoners een wedde van 204 000 F. Ze hebben natuurlijk allemaal meer dan 7 personeelsleden in dienst.

Anderzijds heeft de hoofdgriffier van een vrederecht met 7 personeelsleden een wedde van 194 000 F en een weddebijslag (art. 369) van 24 000 F of in totaal 218 000 F, hetzij dus 14 000 F meer dan de hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg.

Deze anomalie dient rechtgezet.

F. HERMANS.

Zie :

59 (1965-1966) : N° 1.

— N°s 2 tot 33 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966

14 JUIN 1966

PROJET DE LOI

contenant le **Code judiciaire.**

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. HERMANS.

Art. 369.

Au 4°, première ligne, entre les mots « de 24 000 F » et les mots « aux greffiers », insérer les mots : « aux greffiers en chef des tribunaux de première instance, des tribunaux du travail et des tribunaux de commerce dont le ressort ne compte pas une population de 500 000 habitants au moins, ainsi qu' »

JUSTIFICATION.

Conformément à l'article 366, les greffiers en chef des tribunaux de première instance dont le ressort ne compte pas une population de 500 000 habitants au moins perçoivent un traitement de 204 000 F. Tous ont naturellement plus de 7 membres du personnel sous leurs ordres.

D'autre part, le greffier en chef d'une justice de paix qui comprend un personnel de 7 membres au moins perçoit un traitement de 194 000 F et un supplément de traitement (art. 369) de 24 000 F, soit 218 000 F au total, c'est-à-dire 14 000 F de plus que le greffier en chef du tribunal de première instance.

Il convient de remédier à cette anomalie.

Voir :

59 (1965-1966) : N° 1.

— N°s 2 à 33 : Amendements.

II. -- AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER VAN LIDTH DE JEUDE.

Artikel 4 (1).

Art. 10bis (nieuw).

Een artikel 10bis (nieuw) invoegen, dat luidt als volgt :

« De hoofdgriffiers, griffiers-diensthoofd, griffiers-griffiehoofd, griffiers en griffiersklerken van de hoven en rechtbanken die in functie zijn op de dag van de inwerking-treding van artikel 2, Eerste titel, van dit Wetboek, worden in ruste gesteld wanneer zij wegens een ernstige en blijvende gebrekkigheid niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen, of op de leeftijd van zeventig jaar in de rechtbanken, van tweeënveertig jaar in het Hof van Beroep en van vijfenzeventig jaar in het Hof van Cassatie; tenzij zij om hun inruststelling verzoeken, na de leeftijd van vijfenzeestig jaar te hebben bereikt. »

VERANTWOORDING.

In het ontwerp van Gerechtelijk Wetboek, zoals dit door de Senaat gestemd werd, vervangen de artikelen 383 tot 397 de bepalingen van de wet van 25 juli 1867 betreffende de inruststelling van de magistraten.

Ingevolge de terminologie van artikel 1 van laatstgenoemde wet, namelijk « De leden van de hoven en rechtbanken » worden zowel de griffiers als de magistraten van de hoven en rechtbanken ambtshalve in ruste gesteld wanneer zij wegens een ernstige en blijvende gebrekkigheid niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen of wanneer zij de leeftijd hebben bereikt, in de rechtbanken, van 70 jaar, in de hoven van beroep, van 72 jaar en in het hof van Cassatie, van 75 jaar.

Artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek maakt nog enkel gewag van de magistraten van de Rechterlijke Orde, zodat deze bijzondere bepalingen niet meer op de griffiers van de hoven en rechtbanken zullen toepasselijk zijn, met het gevolg dat laatstgenoemden, ook wat de leeftijd van opruststelling betreft, aan het stelsel van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke pensioenen zullen onderworpen zijn.

Het blijkt nochtans de bezorgdheid te zijn geweest, zowel van de Koninklijke Commissaris als van de Regering, de verkregen rechten te vrijwaren, en daar waar zulks als onmogelijk voorkomt, de hierdoor veroorzaakte schade te vergoeden. Deze bezorgdheid komt o.m. tot uiting in artikel 10 van de overgangsbepalingen (art. 4 van het ontwerp) waarbij de magistraten die in functie zijn in het Hof van Beroep of in het Hof van Cassatie, bij de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek, eerst in ruste worden gesteld respectievelijk op de leeftijd van 72 jaar en van 75 jaar, wanneer artikel 383 de ouderdom op 70 jaar vaststelt, voor alle magistraten van de Rechterlijke Orde.

Wat griffiers betreft, komt deze bezorgdheid tot uiting in de verklaring afgelegd door de heer Vermeylen, minister van Justitie, tijdens de bespreking in de Senaat, van 6 april 1965. De Minister zegde namelijk: « Het is wel verstaan dat de verkregen rechten van al diegenen die b.v. tot de ouderdom van 75 jaar in dienst konden blijven, zullen gevrijwaard blijven; zij zullen van hetzelfde pensioen genieten dan hetgeen zij zouden ontvangen hebben indien zij hun functies tot de ouderdom van 75 jaar hadden kunnen blijven uitoefenen. Er is ter zake geen onrecht. » Derhalve heeft de Regering, met dit doel in artikel 9 van de overgangsbepalingen nader doen bepalen dat de toepassing van de wet houdende het Gerechtelijk Wetboek geen afbreuk kan doen aan de wedden, weddeverhoging, weddebijslag en pensioenen van de leden van hoven en rechtbanken, griffiers en personeel van griffies en parketten die in functie zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van het Wetboek.

De Regering heeft echter over het hoofd gezien dat het maximum pensioen slechts de $\frac{3}{4}$ van de laatste wedde kan belopen, zodat er door de griffier, in dienst bij het van kracht worden van het Gerechtelijk Wetboek, vanaf de ouderdom van 65 jaar, een verlies gelijk aan $\frac{1}{4}$ van zijn wedde zal geleden worden, en zulks gedurende 5, 7 of 10 jaar, naargelang de rechtsmacht bij dewelke hij zijn functie uitoefent. Berekend op basis van de huidige weddeschaal, uitbetaald aan 112,5 %.

(1) Zie stuk 1040 (1964-1965), n° 1, blz. 344 en volgende.

II. -- AMENDEMENT PRÉSENTÉ PAR M. VAN LIDTH DE JEUDE.

Article 4 (1).

Art. 10bis (nouveau).

Insérer un article 10bis (nouveau), libellé comme suit :

« Les greffiers en chef, les greffiers-chefs de service, les greffiers-chefs de greffe, les greffiers et les commis-greffiers des cours et tribunaux en fonction à la date de l'entrée en vigueur de l'article 2, Titre 1^{er}, du présent Code sont admis à la retraite lorsqu'une infirmité grave et permanente ne leur permet plus de remplir convenablement leurs fonctions, ou lorsqu'ils ont atteint l'âge de soixante-dix ans dans les tribunaux, et de soixante-quinze ans à la Cour de Cassation, à moins qu'ils ne sollicitent leur admission à la retraite après avoir atteint l'âge de soixante-cinq ans. »

JUSTIFICATION.

Dans le projet de Code judiciaire, tel qu'il a été adopté par le Sénat, les articles 383 à 397 remplacent les dispositions de la loi du 25 juillet 1867, relative à la mise à la retraite des magistrats.

En raison de la terminologie employée à l'article premier de la loi précitée, c'est-à-dire : « les membres des cours et tribunaux », tant les greffiers que les magistrats des cours et tribunaux sont admis d'office à la retraite lorsqu'une infirmité grave et permanente ne leur permet plus de remplir convenablement leurs fonctions ou lorsqu'ils ont atteint l'âge de 70 ans dans les tribunaux, de 72 ans dans les cours d'appel et de 75 ans à la Cour de cassation.

L'article 383 du Code judiciaire se borne à faire mention des magistrats de l'ordre judiciaire, de sorte que lesdites dispositions particulières ne seront plus applicables aux greffiers des cours et tribunaux; il s'en suivra que ces derniers seront assujettis, pour ce qui est de l'âge de l'admission à la retraite, à la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles.

Il semble toutefois qu'aussi bien le Commissaire royal que le Gouvernement ont eu le souci de sauvegarder les droits acquis et, lorsque cette sauvegarde se révélait être impossible, d'indemniser les dommages qui auraient pu en résulter. Ce souci apparaît notamment à l'article 10 des dispositions transitoires (art. 4 du projet), en vertu duquel les magistrats en fonction à la cour d'appel ou à la Cour de cassation lors de l'entrée en vigueur du Code judiciaire ne seront admis à la retraite, respectivement qu'à l'âge de 72 ans et 75 ans, alors que l'article 383 fixe à 70 ans l'âge de l'admission à la retraite pour tous les magistrats de l'Ordre judiciaire.

En ce qui concerne les greffiers, le même souci apparaît dans la déclaration faite le 6 avril 1965 par le Ministre de la Justice de l'époque, M. Vermeylen, au cours de la discussion du projet au Sénat. Le Ministre a dit notamment : « Il est bien entendu que les droits acquis de tous ceux qui pouvaient rester en service, jusqu'à l'âge de 75 ans par exemple, seront sauvegardés; ils jouiront de la même pension que celle qu'ils auraient perçue s'ils avaient pu continuer à exercer leurs fonctions jusqu'à l'âge de 75 ans. Il n'y a pas d'injustice en la matière. » Dès lors, le Gouvernement a fait préciser à cette fin, à l'article 9 des dispositions transitoires, que l'application de la loi contenant le Code judiciaire ne porte pas atteinte aux traitements, majorations et suppléments de traitement ni aux pensions des membres de cours et tribunaux, greffiers et personnel des greffes et des parquets en fonction à l'entrée en vigueur du présent Code.

Le Gouvernement a cependant perdu de vue que la pension maximum ne s'élève qu'aux trois quarts du dernier traitement, de sorte que le greffier, en service à l'entrée en vigueur du Code judiciaire, subira, à partir de l'âge de 65 ans, une perte égale au quart de son traitement et ceci pendant cinq, sept ou dix ans, selon la juridiction auprès de laquelle il exercera ses fonctions. Sur la base de l'échelle actuelle des traitements, payés à 112,5 %, ce manque à gagner varie entre 300 000 F

(1) Voir doc. 1040 (1964-1965), n° 1, pp. 344 et suiv.

schommelt dit nadeel tussen 300 000 F voor de griffierskierk van een lagere rechtsmacht en 1 000 000 F voor de hoofdgriffier van het Hof van Cassatie.

Om het berokkenen van een zo aanzienlijk nadeel te voorkomen dienen ook de griffiers van de Rechterlijke Orde van dezelfde overgangsbepalingen te genieten als deze voorzien in artikel 9 voor de magistraten van de hoven van beroep en van het Hof van Cassatie, voor wie de leeftijd van inruststelling respectievelijk van 72 en 75 jaar, op 70 jaar wordt teruggebracht.

Het bovenstaande amendement strekt er toe de verkregen rechten van de griffiers van de Rechterlijke Orde volledig te vrijwaren.

pour les commis-greffiers d'une Juridiction, et 1 000 000 de francs, pour le greffier en chef de la Cour de cassation.

Pour éviter de subir un dommage aussi considérable, les greffiers de l'ordre judiciaire doivent pouvoir bénéficier des mêmes dispositions transitoires que celles qui sont prévues à l'article 9 en faveur des magistrats des cours d'appel et de la Cour de cassation, pour lesquels l'âge de l'admission à la retraite a été ramené de respectivement 72 et 75 ans à 70 ans.

L'amendement qui précède a pour but de sauvegarder intégralement les droits acquis des greffiers de l'Ordre judiciaire.

G. VAN LIDTH DE JEUDE.
